Femicide je úmyslné zabíjení žen, protože jsou ženy. Je to nejen nejextrémnější forma násilí na ženách, ale také nejbrutálnější projev genderové nerovnosti a jejich diskriminace.

Termín „femicide“ se používá k politizaci zabíjení žen a dívek na základě pohlaví a zdůrazňuje neschopnost států stíhat pachatele.

At the international level, the United Nations has utilised the term femicide to describe all gender-related killings of women, including intimate partner killings, honour killings, and killings as a result of sexual orientation or gender identity.

Na úrovni EU je termín femicide přijatý Evropským institutem pro rovnost žen a mužů (EIGE) podobně široký a označuje všechny formy „zabíjení žen a dívek z důvodu jejich pohlaví“.

Navzdory různým definicím je **nejčastější formou vraždy žen a dívek zabití intimním partnerem nebo rodinným příslušníkem**. Odhaduje se, že 58 % všech zaznamenaných femicid v roce 2017 bylo spácháno intimním partnerem nebo rodinným příslušníkem. **Každý den je na celém světě zabito 137 žen členem vlastní rodiny**. **Více než třetinu všech úmyslně zabitých žen v roce 2017 zabil jejich současný nebo bývalý intimní partner**. Kromě toho roste počet žen a dívek zabitých v souvislosti s násilím ze strany intimního partnera nebo rodiny.

Převážnou většinu vražd žen páchají muži. Stejný vzorec je patrný i u násilí mezi partnery (IPV) a domácího násilí (DV).

Statistiky odrážejí, že většina vražd žen je na krajním konci kontinua násilí páchaného mužskými partnery na ženách a dívkách. Opatření zaměřená na prevenci femicid souvisejících s IPV/DV proto musí zohledňovat kontext IPV/DV; důležité jsou faktory, jako je eskalace násilí nebo snaha oběti odloučit se od partnera, které jsou indikátory zvýšeného rizika femicid. Zvláště ohroženy jsou marginalizované ženy a dívky, které čelí překážkám v přístupu k podpoře, např. ženy/dívky se zdravotním postižením, žadatelky o azyl, migrantky, ženy/dívky patřící k menšinám.

Navzdory těmto odhadům se údaje o vraždách žen nesbírají systematicky a chybí nadnárodní nástroje pro studium vražd žen.

Harmonizované metody sběru údajů by usnadnily získávání srovnatelných údajů pro rozvoj účinných politik prevence. Nicméně pokrok v jednotlivých státech je nerovnoměrný, přičemž některé státy nedosáhly žádného pokroku. Přestože se zvyšuje úsilí o sběr údajů o vraždách

žen, údaje stále nejsou srovnatelné; zásadní je, že se ne vždy shromažďují údaje o vztahu mezi obětí a pachatelem.

Celkově chybí politická vůle k odstranění všech forem násilí na ženách, včetně vražd žen. Vlády na celém světě nedokáží zajistit přidělení odpovídajících zdrojů a rozpočtů k dosažení tohoto cíle. Je naléhavě zapotřebí komplexní soubor politik zaměřených na strategie prevence a ochrany zaměřené na oběti na jedné straně a politiky zaměřené na politické, sociální a ekonomické nerovnosti mezi ženami a muži na straně druhé. Jedná se o závazky vyplývající z mezinárodního práva, které uznává, že násilí na ženách je důsledkem historicky nerovných mocenských vztahů mezi ženami a muži (Deklarace OSN o odstranění násilí na ženách 1993; Istanbulská úmluva 2011).